

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 166/2011-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. októbra 2011 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť F. S., B., zastúpeného advokátkou JUDr. Z. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 201/04 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo F. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 201/04 p o r u š e n é b o l o .

2. F. S. p r i z n á v a primerané finančné zadostučinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. F. S. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 261,82 € (slovom dvestošesťdesiatjeden eur a osemdesiatdva centov), ktorú je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Z. B., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 166/2011-7 z 20. apríla 2011 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť F. S., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 201/04.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že žalobou podanou okresnému súdu 11. júna 2004 sa sťažovateľ v procesnom postavení žalobcu v 124. rade spoločne s ďalšími 221 žalobcami (ďalej len „sťažovateľ a spol.“) domáhal náhrady škody, ktorá im mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom žalovaných, ktorí podľa sťažovateľa a spol. niesli zodpovednosť za povolenie činnosti na finančných trhoch pre spoločnosti – B., s. r. o., H., o. c. p., a. s., A., spol. s r. o., a S., a. s., v dôsledku činnosti ktorých mala sťažovateľovi a spol. vzniknúť škoda, pričom konkrétne sťažovateľovi mala vzniknúť škoda v sume 136 875 Sk. Podľa sťažovateľa okresný súd aj napriek sťažnosti na prietahy v konaní podanej predsedníčke okresného súdu, ktorá ju uznala za dôvodnú, nekonal v jeho veci bez zbytočných prietahov. Podľa sťažovateľa sa v dôsledku pomalého postupu okresného súdu predlžoval stav jeho právnej neistoty a oddaľovalo sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Máme za to, že uplynulá doba, skoro sedem rokov, je dostatočne dlhá na to, aby súd vo veci nariadil termín pojednávania, ale hlavne vydal rozhodnutie vo veci samej, čím by skončil súdny spor trvajúci skoro sedem rokov. Neprimeraná dĺžka konania pred súdom, oslabuje dôveru občanov na spravodlivé súdne konanie, verejné prerokovanie bez zbytočných prietahov a tým aj v celkový súdny systém. ...

Dňa 31. 03. 201 (správne má byť 2011, pozn.) bola na adresu advokátskej kancelárie právnej zástupkyne sťažovateľa doručená odpoveď na sťažnosť na prietahy v konaní, v ktorej predsedníčka Okresného súdu Bratislava I. zhrnula všetky úkony vykonané zo strany súdu od začatia konania až po dobu vybavenia sťažnosti. V závere svojho vyjadrenia správne vyhodnotila sťažnosť ako dôvodnú a zároveň sa za spôsobený prietah v konaní v mene súdu ospravedlnila.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Nekonáním Okresného súdu Bratislava I. bolo porušené právo sťažovateľa F. S., bytom... B. zakotvené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Bratislava I. prikazuje v konaní pod sp. zn. 16 C/ 201/2004 konať bez zbytočných prietahov.

3. F. S., bytom... B. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 3.300 € (slovom tritisíc tristo eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I. povinný zaplatiť k jeho rukám v lehote do dvoch mesiacoch odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I. je povinný uhradiť F. S. trovy právneho zastúpenia v sume 261,82 € (dva úkony právnej pomoci, prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie sťažnosti a jej podanie á 123,50 €, 2 x režijný paušál 7,41 €) na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Z. B... do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho podpredsedníčka listom sp. zn. Spr. 3405/2011 z 28. júla 2011

a právna zástupkyňa sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 15. augusta 2011.

2.1 Podpredsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem prehľadu procesných úkonov vykonaných okresným súdom v skúmanom konaní okrem iného uviedla:

„... netrvám na ústnom prejednaní doručenej ústavnej sťažnosti. Súhlasím s tým, aby... Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti, ak dospeje k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

S poukazom na uvedené musím skonštatovať, že predmetné konanie je síce v hodnotenom období poznačené priedahmi, ktoré však boli spôsobené vysokým nápadom vecí v oddelení zákonného sudcu a prednostným vybavovaním reštančných vecí. Rovnako poukazujem aj na náročnosť vecí, ktorá vyplýva z jej rozsiahlosti a potrebných šetrení nutných na pokračovanie v konaní. Nakoľko zaťaženosť súdneho oddelenia resp. jednotlivých civilných sudcov nemôže byť dôvodom na porušenie práva účastníka konania garantovaného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, mám za to, že predmetné konanie je poznačené zbytočnými priedahmi avšak objektívneho charakteru.

V prípade, že Ústavný súd SR dospeje, že bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov, aby bolo vzaté do úvahy, že zákonná sudkyňa subjektívnym konaním nezavinila vznik priedahov v konaní. S poukazom na uvedené objektívne dôvody, za ktorých došlo k priedahu v konaní, prosím Ústavný súd Slovenskej republiky, aby uvedené skutočnosti pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia vzal do úvahy a nepriznal mu finančné zadosťučinenie v plnej výške.“

2.2 Právna zástupkyňa sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedla:

„Sťažovateľ namieta skutočnosti uvádzané ako obranu protistrany. ...

Pokiaľ sa protistrana odvoláva na faktickú rozsiahlosť súdneho spisu, táto skutočnosť nemá a nemôže mať vplyv na dĺžku trvania súdneho konania na prvom stupni.

Sťažovateľ nesúhlasí ani s obranou poukazujúcou na náročnosť prejednáwanej veci. žaloby s identickým právnym základom boli v období rokov 2004 a nasl. doručované na

Okresný súd Bratislava I. v značnom počte. V samotnom senáte 16 C bola pridelená minimálne jedna identicky právne zdôvodnená žaloba o náhradu škody za nesprávny úradný postup.

S prihliadnutím na prístup Okresného súdu Bratislava I. k prejednávanej veci, pasivite zákonného sudcu má sťažovateľ za to, že priznanie požadovanej náhrady predstavuje spravodlivé zadosťučinenie za čakanie na spravodlivosť od roku 2004.

Sťažovateľ... udeľuje súhlas na upustenie od ústneho pojednávania nakoľko písomnými stanoviskami bola vec dostatočne objasnená.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, z jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 16 C 201/04:

- 11. jún 2004 – žalobou podanou okresnému súdu sa sťažovateľ a spol. domáhali náhrady škody, ktorá im mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom žalovaných, ktorí podľa sťažovateľa a spol. niesli zodpovednosť za povolenie činnosti na finančných trhoch pre spoločnosti, v dôsledku činnosti ktorých mala sťažovateľovi a spol. vzniknúť škoda, pričom konkrétne sťažovateľovi mala vzniknúť škoda 136 875 Sk,

- 17. júl 2004 – okresný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľa a spol., aby odstránila nedostatky žaloby (napr. zosúladienie zoznamu žalobcov s predloženými splnomocneniami, nedostatky pri označení žalobcov a pod.) a aby predložila ďalšie kópie žalobného návrhu s prílohami,
- 30. júl 2004 – právna zástupkyňa sťažovateľa a spol. žiadala o predĺženie lehoty na podanie jej reakcie na výzvu okresného súdu zo 17. júla 2004,
- 11. august 2004 – právna zástupkyňa sťažovateľa a spol. odstránila nedostatky žaloby,
- 3. september 2004 – okresný súd uznesením uložil žalovaným, aby sa vyjadrili k žalobe,
- 10. november 2004 – žalovaný v 3. rade sa vyjadril k žalobe,
- 15. november 2004 – žalovaný v 1. rade sa vyjadril k žalobe,
- 24. november 2004 – žalovaný v 2. rade sa vyjadril k žalobe,
- 11. marec 2005 – okresný súd dožiadal Okresný súd Lučenec, aby vypočul v dožiadaní označených 11 žalobcov,
- 2. máj 2005 – po vybavení dožiadania zaslal Okresný súd Lučenec zápisnice o výsluchu 11 žalobcov okresnému súdu,
- 10. máj 2005 – okresný súd dožiadal Okresný súd Brezno, aby vypočul v dožiadaní označených 52 žalobcov,
- 10. október 2005 – po vybavení dožiadania zaslal Okresný súd Brezno zápisnice o výsluchu 52 žalobcov okresnému súdu,
- 12. október 2005 – okresný súd dožiadal Okresný súd Zvolen, aby vypočul v dožiadaní označených 108 žalobcov,
- 15. máj 2007 – Okresný súd Zvolen vrátil spis po vybavení dožiadania späť okresnému súdu,
- 28. január 2008 – okresný súd dožiadal Okresný súd Žiar nad Hronom, aby vypočul v dožiadaní označených 12 žalobcov; Okresný súd Banská Bystrica, aby vypočul v dožiadaní označených 27 žalobcov; Okresný súd Rimavská Sobota, aby vypočul v dožiadaní označených 4 žalobcov; Okresný súd Prešov, aby vypočul v dožiadaní označených 2 žalobcov; Okresný súd Žilina, aby vypočul v dožiadaní označenú 1 žalobkyňu; Okresný súd Senica, aby vypočul v dožiadaní označenú 1 žalobkyňu, a Okresný súd Prievidza, aby vypočul v dožiadaní označeného 1 žalobcu,

- 29. február 2008 – po vybavení dožiadania Okresný súd Rimavská Sobota zaslal zápisnice o výsluchu 4 žalobcov okresnému súdu, Okresný súd Senica zaslal zápisnicu z výsluchu 1 žalobkyne okresnému súdu a Okresný súd Prešov zaslal zápisnicu z výsluchu 2 žalobcov okresnému súdu,
- 22. apríl 2008 – Okresný súd Žiar nad Hronom po vybavení dožiadania zaslal spis späť okresnému súdu,
- 28. apríl 2008 – po vybavení dožiadania zaslal Okresný súd Žilina zápisnicu o výsluchu 1 žalobcu okresnému súdu,
- 19. máj 2008 – po vybavení dožiadania zaslal Okresný súd Prievidza zápisnicu o výsluchu 1 žalobcu okresnému súdu,
- 12. november 2010 – okresný súd dopytom na centrálnu evidenciu obyvateľov (CEPO) zisťoval údaje o aktuálnom pobyte všetkých 220 žalobcov,
- 29. november 2010 – okresnému súdu bola doručená vyžiadaná informácia od CEPO,
- 23. marec 2011 – okresný súd od príslušných matričných úradov vyžiadal úmrtné listy šiestich zomrelých žalobcov,
- 24. marec 2011 – okresný súd vyzval právnu zástupkyňu žalobcov, aby oznámila aktuálne adresy 3 označených žalobcov,
- 30. marec 2011 – okresný súd nariadil pojednávanie na 27. máj 2011,
- 4. apríl 2011 – príslušné matričné úrady zaslali okresnému súdu úmrtné listy 2 žalobcov,
- 6. apríl 2011 – príslušné matričné úrady zaslali okresnému súdu úmrtné listy 2 žalobcov,
- 8. apríl 2011 – príslušný matričný úrad zaslal okresnému súdu úmrtný list 1 žalobcu,
- 18. apríl 2011 – právna zástupkyňa žalobcov oznámila okresnému súdu, že jeden z okresným súdom dopytovaných žalobcov zomrel, a čo sa týka podania informácie týkajúcej sa ďalších okresným súdom dopytovaných žalobcov, právna zástupkyňa žiadala o predĺženie lehoty, pretože týchto žalobcov oslovila listami a očakávala ich odpovede,
- 28. apríl 2011 – okresný súd dopytmi na iné príslušné okresné súdy zisťoval stav dedičských konaní po zomrelých žalobcoch,
- 4. máj 2011 – právna zástupkyňa žalobcov oznámila okresnému súdu ním požadované informácie o označených žalobcoch,
- 11. – 20. máj 2011 – okresnému súdu boli priebežne doručované úmrtné listy a osvedčenia o dedičstve po zomrelých žalobcoch,

- 23. máj 2011 – okresný súd uznesením zastavil konanie vo veci žaloby žalobcu v 83. rade z dôvodu zistenia, že tento žalobca zomrel ešte pred podaním žaloby,
- 24. máj 2011 – okresný súd uznesením zastavil konanie aj vo veci žaloby žalobkyní v 57. a 126. rade, ktoré svoj žalobný návrh zobrali späť, súčasne okresný súd ďalším uznesením vylúčil na samostatné konanie žalobu žalobcov v 97., 103., 137., 184. a 207. rade, ktorí zomreli počas konania vo veci,
- 25. máj 2011 – právna zástupkyňa žalobcov ospravedlnila svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní z dôvodu kolízie konaní a súčasne vyjadrila súhlas, aby sa konalo v jej neprítomnosti,
- 27. máj 2011 – okresný súd na pojednávaní po oboznámení prítomných s vykonaným dokazovaním vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým žalobu zamietol,
- 22. jún 2011 – podpredsedníčka okresného súdu na žiadosť zákonnej sudkyne súhlasila s predĺžením lehoty na vypracovanie rozsudku do 27. júla 2011,
- 16. august 2011 – okresnému súdu bolo doručené odvolanie žalobcov proti rozsudku.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 201/04 o žalobe o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, podľa názoru ústavného súdu v danom prípade, najmä vzhľadom na veľký počet účastníkov konania, ktorých vypočítanie si vyžadovalo vykonať procesné úkony viacerými dožiadanými súdmi, ide o vec skutkovo zložitejšiu, vyžadujúcu, resp. majúcu väčšie nároky na časový priestor nevyhnutný na konanie vo veci. Z hľadiska právnej zložitosti však ústavný súd nepovažuje predmetné konanie za náročné, resp. také, ktoré by vybočovalo z bežnej rozhodovacej praxe všeobecných súdov.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa ako účastníka konania, ústavný súd nezistil v jeho správaní žiadnu takú skutočnosť, ktorú by bolo potrebné pripočítať na jeho ťarchu v súvislosti s vyhodnotením zbytočných prietáhov v konaní.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal aj postupom okresného súdu a v tejto súvislosti prihliadol aj na § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Ústavný súd zistil v postupe okresného súdu dve významnejšie obdobia nečinnosti, a to od 15. mája 2007, keď bol okresnému súdu vrátený spis po vybavení dožiadania od dožiadaného súdu, do 28. januára 2008, keď okresný súd dožiadal ďalšie dožiadané súdy, t. j. okresný súd bol nečinný viac ako 8 mesiacov. Bez akéhokoľvek dôvodu bol okresný súd nečinný viac ako 2 roky a 5 mesiacov aj v čase od 19. mája 2008, keď bolo okresnému súdu doručené aj posledné ním vyžiadané dožiadanie, do 12. novembra 2010, keď okresný súd zisťoval aktuálne adresy všetkých žalobcov.

Podľa uvedených zistení tak bol okresný súd nečinný viac ako 3 roky a 1 mesiac, pričom okrem uvedeného ústavný súd podotýka, že postup okresného súdu v danej veci sa vyznačoval aj neefektívnosťou, ktorá spočívala napr. v tom, že okresný súd nezaslal dožiadanie spolu so žalobou naraz všetkým dožiadaným súdom, alebo v tom, že v dôsledku už uvedenej nečinnosti okresného súdu bol okresný súd kvôli uplynutiu dlhšej doby nútený

aktualizovať si údaje o pobyte žalobcov, čo tiež v konečnom dôsledku prispelo k predĺženiu konania.

V súvislosti s uvedenými zisteniami neobstoja ani obranné tvrdenia okresného súdu, že k predĺženiu konania prispelo nedostatočné personálne obsadenie súdu alebo zaťaženosť konajúcej sudkyne. Podľa judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 52/99, I. ÚS 35/03, II. ÚS 200/05) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších zamestnancov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadala o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prieťahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 201/04 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. Vzhľadom na to, že po prijatí sťažnosti ústavným súdom 20. apríla 2011 na ďalšie konanie okresný súd rozsudkom sp. zn. 16 C 201/04 z 27. mája 2011 vo veci rozhodol, ústavný súd dospel k záveru, že právna neistota sťažovateľa bola týmto odstránená, a nepovažoval za potrebné prikázať okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov [§ 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde].

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 3 300 €.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nie je pre sťažovateľa dostatočným zadosťúčením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné zadosťúčinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, najmä vzhľadom na zistenú nečinnosť okresného súdu, pričom ústavný súd prihliadol aj na skutkovú zložitost' (veľký počet účastníkov konania), považuje za primerané v sume 1 000 €, tak ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťúčinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade okresný súd), je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátkou, ktorá si uplatnila nárok na ich náhradu v sume 261,82 €.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2011 je 123,50 € a hodnota režijného paušálu je 7,41 €.

S poukazom na výsledok konania vznikol sťažovateľovi nárok na úhradu trov konania za tri úkony právnej služby uskutočnené v roku 2011 (prevzatie a príprava zastúpenia, ako aj podanie sťažnosti ústavnému súdu a podanie stanoviska k vyjadreniu okresného súdu) v sume 392,73 € vrátene režijného paušálu.

Vzhľadom na to, že právna zástupkyňa si uplatnila úhradu trov len v sume 261,82 €, ústavný súd priznal sťažovateľovi úhradu trov len vo výške uplatneného nároku tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. októbra 2011